

نقش کارن‌ها در تفریب کتیبه‌های منطقه طاق بستان (شمال شرق کرمانشاه)

محمدمسین قبادی^{۱*}، مهدی ترابی کاوه^۲ و میرمحمد میری^۳

(۱) استاد گروه زمین شناسی دانشگاه بوعلی سینا همدان، amirghobadi@yahoo.com

(۲) دانشجوی دکتری زمین شناسی مهندسی، دانشگاه بوعلی سینا همدان، m.torabikaveh@basu.ac.ir

(۳) دانشجوی دکتری پترولوژی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

(* عهده‌دار مکاتبات)

دریافت: ۱۳۹۲/۲/۲۵؛ دریافت اصلاح شده: ۱۳۹۲/۴/۸؛ پذیرش: ۱۳۹۲/۷/۲۵؛ قابل دسترس در تارنما: ۱۳۹۲/۹/۳۰

هکیده

ناحیه باستانی طاق بستان در شمال شرقی شهر کرمانشاه قرار دارد و بخشی از توده کارستی پرآو- بیستون محسوب می‌گردد. این ناحیه دارای رخنمون غالبی از سازند آهکی بیستون با روند شمال غربی - جنوب شرقی است که تحت تاثیر فعالیت‌های تکتونیکی درز و شکاف‌های فراوانی در آن ایجاد گردیده است. ترکیب شیمیایی سنگهای کربناته، وضعیت ساختاری توده های سنگی همراه با ویژگی های اقلیمی منطقه، شرایط مناسبی را برای پیدایش پدیده های ژئومورفولوژیکی کارست از جمله کارن‌ها فراهم ساخته است. کارن‌های منطقه تحت تاثیر عوامل ذاتی (جنس سنگ، ضخامت لایه ها و وجود درزه و شکستگی های توده سنگ) و عوامل محیطی (شامل آب و هوا، میزان بارش و ارتفاع) ایجاد شده‌اند. بررسی‌های صحرایی نشان می‌دهند که جریان‌های آشفته ناشی از بارش باران بر روی سطوح شیبدار موجب شکل‌گیری ریلن کارن‌ها شده‌اند. جریان آشفته ناشی از ذوب برف بر روی دیواره های نزدیک به قائم و اندکارن‌ها را ایجاد کرده‌اند. درحالیکه تاثیر توأم جریان‌های آشفته حاصل از بارش باران و ذوب برف انواعی از تریت کارن‌ها رادر منطقه شکل داده‌اند. نشت آب در امتداد درز و شکاف‌های توده سنگ‌ها باعث گسترش آنها شده و کارن‌های حفره‌ای را ایجاد نموده‌است. بنابراین شکل-گیری انواع کارن‌ها در سطح سنگ‌های آهکی، مقاومت توده های سنگی را در برابر عوامل مورفوژنز کاهش داده و زمینه را برای فرسایش و متلاشی شدن آنها فراهم می‌کند. با توجه به حضور چنین اشکالی در نزدیکی کتیبه‌های طاق بستان و خطر آسیب پذیری این آثار باستانی پیشنهاد می‌شود که با ایجاد کانال های انحراف آب در بالادست کتیبه‌های مذکور، مسیر جریان آب را تغییر داده و از تماس آب جاری با کتیبه ها جلوگیری به عمل آید.

واژه‌های کلیدی: ناحیه طاق بستان، توسعه کارست، کارن‌ها، تخریب کتیبه‌ها.

۱- مقدمه

تغییرات شرایط زیست محیطی ضروری است. یکی از مهمترین اشکال کارستی، کارن‌ها می‌باشند که مطالعه فرآیند تشکیل آنها به عنوان یک عامل کلیدی در تشخیص فرایند های انحلال و توسعه کارست به

در اثر انحلال سنگ‌های آهکی پدیده‌های ژئومورفولوژیکی متنوعی در مناطق کارستی شکل می‌گیرند که شناخت آنها به منظور درک

منطقه مورد مطالعه در زاگرس رورانده (زاگرس داخلی یا مرتفع) (Stöcklin 1968) و کمر بند رورانده-چین خورده زاگرس (Berberian 1995) واقع شده است. نیروهای فشارشی وارده از سوی ورقه‌ی عربستان سبب شکل‌گیری گسل‌های رورانده متعددی با روند عمدتاً شمال غرب-جنوب شرق در منطقه گردیده است. راندگی بیستون - طاق بستان از جمله مهمترین این گسل‌ها به حساب می‌آیند (تصویر ۱).

۳- عوامل موثر بر تشکیل کارن‌ها

عوامل موثر در شکل‌گیری کارن‌ها در منطقه مورد مطالعه را می‌توان به دو دسته عوامل ذاتی و محیطی تقسیم کرد. عوامل ذاتی شامل جنس سنگ، ضخامت لایه و درزه و شکستگی‌های موجود در توده سنگ می‌باشند. مطالعات سنگ‌شناسی بر روی مقاطع نازکی از سنگ‌ها انجام شد. بر اساس تقسیم‌بندی دانهام (Dunham 1962)، این سنگ‌ها بیشتر از نوع بایوکلاست و کستون تا مادستون می‌باشند. در مقاطع نازک گسترش ریزترک‌ها به وضوح قابل مشاهده است، که توسط سیمان کلسیتی پر شده است (تصویر ۲). وجود سنگ آهک‌های دارای خلوص زیاد که نسبت به عمل انحلال حساس هستند به همراه ضخامت زیاد آنها، از عوامل مهم در تشکیل کارنهای منطقه می‌باشد. منطقه مورد تحقیق تحت تأثیر حرکات کوه‌زایی گذشته به شدت تکنونیزه شده و گسل‌ها و شکستگی‌های زیادی در آن به وجود آمده است. گسلی با روند شمالی-جنوبی سبب شکل‌گیری دره ای (پارک جنگلی طاق بستان) در مجاورت ناحیه طاق بستان گردیده است (تصویر ۳الف). گسل‌ها و درزه‌های متعدد دیگری نیز با جهت‌گیری مختلف در منطقه شناسایی شده‌اند که نمودار گلسرخی مربوط به آنها در تصویر (۳ب) ارائه شده است. وجود شکستگی‌ها و درزه‌ها، زمینه‌ساز تمرکز و نفوذ آب به داخل سنگهای آهکی را فراهم ساخته و موجب شکل‌گیری انواع مختلفی از کارن‌ها شده است. عمده اشکال انحلالی در امتداد درزه‌های غالب منطقه شکل گرفته‌اند.

عوامل محیطی موثر در تشکیل کارن‌های منطقه آب و هوا (دوره‌های متناوب خشک و مرطوب)، بارش و ارتفاع ناهمواری‌ها می‌باشند. کارستی شدن در نواحی که دارای دوره‌های متناوب خشک و مرطوب هستند که به حداکثر مقدار خود می‌رسد (احمدی ۱۳۷۴). منطقه مورد مطالعه از نظر آب و هوایی دارای تابستان‌های گرم و زمستان‌های نسبتاً سرد است و به این دلیل مستعد کارستی شدن می‌باشد. بیشتر کارن‌های منطقه در ارتفاعات ۲۲۰۰ تا ۲۵۰۰ متری تشکیل شده‌اند. این امر با توجه به میزان بارش بیشتر قابل توجیه است. بررسی داده‌های بارش ایستگاه‌های منطقه، میانگین بارش سالانه را ۴۴۵/۱

حساب می‌آید. همچنین کارن‌ها به عنوان شاخصی برای شناخت تغییرات محیطی محسوب می‌گردند. کارن یک واژه آلمانی است که اصطلاح فرانسوی آن لاپیز (Lapies) می‌باشد (نقل از Veress 2000a). انحلال سنگ‌های انحلال پذیر در ابتدایی ترین سطح خود منجر به ایجاد کارن‌ها می‌شود. در واقع کارن‌ها اشکال کوچک کارستی هستند که به سبب انحلال سطحی سنگ ایجاد می‌شوند. آب‌های-حاوی مقادیر زیادی گاز کربنیک حل شده، زمینه انحلال سنگ‌ها را با جاری شدن بر سطح آنها یا نفوذ در درون درز و شکاف آنها، فراهم می‌سازند. مواد حل شده توسط جریان‌های سطحی انتقال یافته و حفره‌ها و شکاف‌های انحلالی به جا می‌ماند که کارن نامیده می‌شوند. شناخت و توصیف اشکال کارن در اواخر قرن نوزدهم آغاز گشت. اکثر محققین شناخت آنها را از ناحیه‌های دیناریدز (Dinarids) و آلپ شروع کردند. در ایران نیز تاکنون محققین مختلفی کارن‌ها را به عنوان یک گروه مهم از اشکال کارستی مطالعه کرده‌اند (کریمی ۱۳۸۹، قبادی و همکاران ۱۳۹۱، Torabi-kaveh et al. 2012).

ویژگی‌های زمین‌شناسی و اقلیمی منطقه طاق بستان به نحوی است که شرایط را برای شکل‌گیری پدیده‌های کارست فراهم ساخته است. گسترش سنگ‌های آهکی با خلوص و ضخامت زیاد که دارای شکستگی‌ها و درزه‌های فراوان می‌باشند به عنوان یک عامل ذاتی مهم در توسعه کارست در این سنگ‌ها محسوب می‌گردند. از طرف دیگر وضعیت اقلیمی منطقه از جمله بارش (برف و باران) و رطوبت نسبی نیز از عوامل محیطی موثر در شکل‌گیری این پدیده‌ها می‌باشند. در میان پدیده‌های شناخته شده کارست، کارنها عمده ترین اشکال کارستی منطقه را تشکیل می‌دهند. تاکنون در مورد کارن‌های منطقه مطالعات مستقلی صورت نگرفته است. از اینرو هدف از این پژوهش، شناسایی و رده‌بندی کارن‌ها بر مبنای پژوهش‌های کارست‌شناسان بزرگی از جمله وایت (White 1988)، بوگلی (Bögli 1980) و گینس (Gines 2004) و همچنین مشاهدات صحرائی نویسندگان، به منظور شناخت بهتر شرایط محیطی در ناحیه مورد مطالعه، می‌باشد.

۴- زمین‌شناسی

برش و مقطع تیپ واحد زمین‌شناسی تشکیل دهنده منطقه (توده پراو-بیستون) تنها شامل آهک بوده و به صورت همبری بر روی رادیولاریته‌های کرمانشاه جای گرفته است و در نقاط دیگر نیز مانند کوه شاهو در شمال شرق و کوه شیرز در جنوب شرق کرمانشاه (راه هرسین) رخنمون دارد. این سری آهکی تمام دوران دوم از تریاس بالایی تا کرتاسه بالایی را شامل می‌شود (تصویر ۱). از نظر تکنونیک

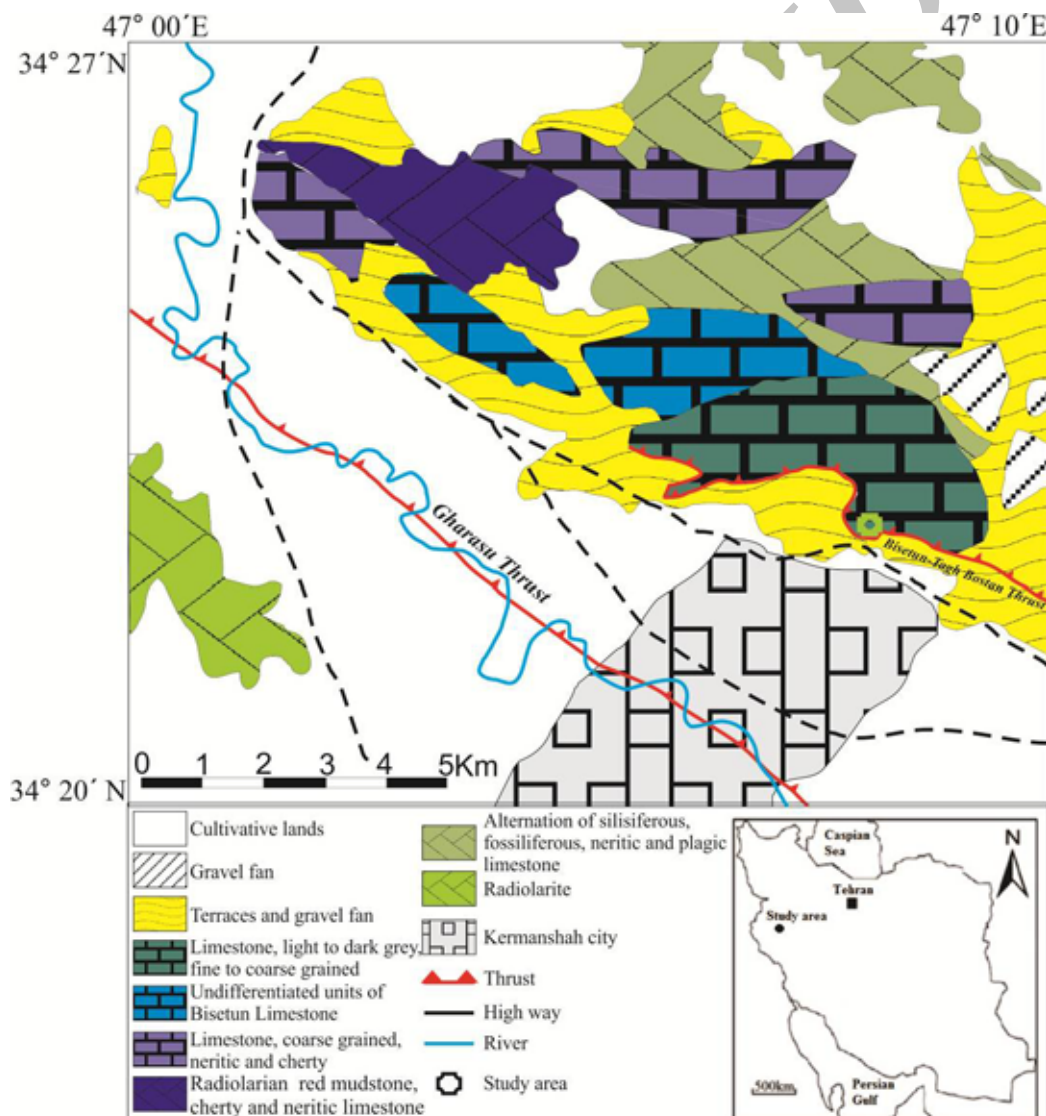
۴-۱- ریلن کارن یا شیپار انمالی (Rillenkarrren or Solution Grooving)

ریلن کارن‌ها یکسری مجراهای کوچک می‌باشند که در جهت شیب توسعه می‌یابند. طول آنها چند سانتیمتر بوده و مقطع آنها عمدتاً سهمی شکل و گاهی V شکل می‌باشد. آنها در بخش‌های بالایی شیب‌ها ایجاد می‌شوند و انتهای آنها بسته است. این امر بدلیل اشباع شدن سریع آب جاری بر روی سنگ است. ریلن کارن‌ها تراکم زیادی دارند که این امر نشان دهنده‌ی گسترش آنها بوسیله پوششی از جریان آب (جریان ورقه ای) می‌باشد (Ford & Williams 2007, Gines 1996, Mottershead 1996, Vincent 1996).

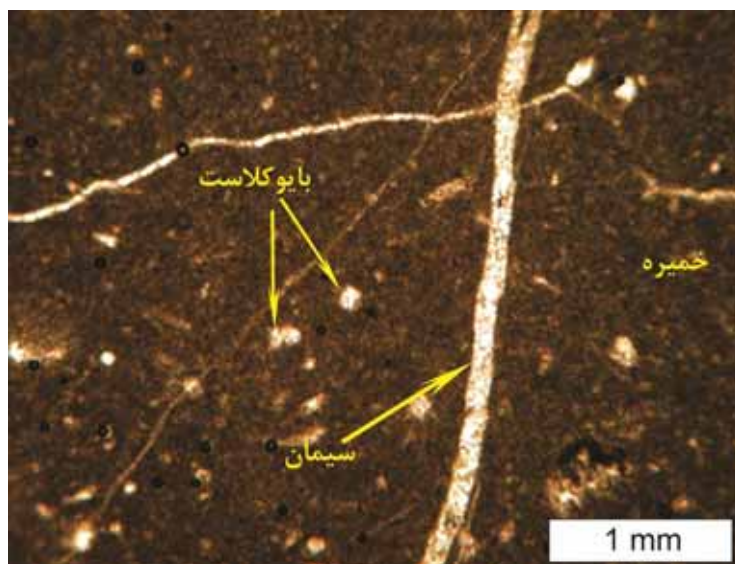
میلی‌متر نشان می‌دهد (ایستگاه سینوپتیک کرمانشاه) با توجه به اینکه حداقل میزان بارش برای ایجاد کارست ۳۰۰ میلی‌متر در سال است (Chorley 1962)، منطقه مورد مطالعه از این نظر شرایط کارست زایی و تشکیل کارن‌ها را دارا می‌باشد. در پژوهشی که توسط ملکی (۱۳۹۲) انجام گرفته است نیز انحلال و توسعه کارست از جمله عوامل موثر در تخریب کتیبه بیستون (بنا شده در سنگ آهک‌های بیستون و در نزدیکی منطقه مورد مطالعه) می‌باشد.

۴- انواع کارن‌ها

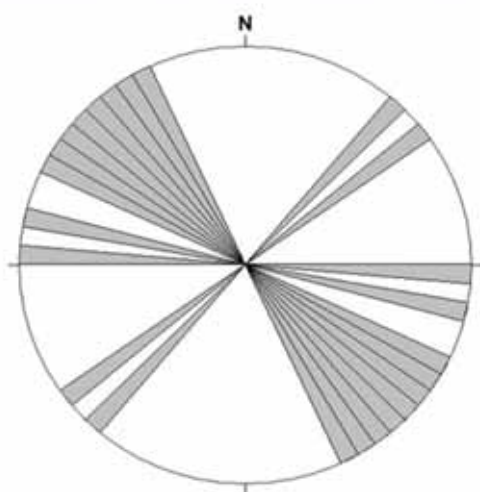
انواع مختلف کارن‌ها از نظر مورفولوژی (شکل، اندازه و شرایط تشکیل) در منطقه به شرح زیر شناسایی شده‌اند.



تصویر ۱- نقشه زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه (اصلاح شده نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ کرمانشاه، کریمی بوندپور و همکاران ۱۳۷۸).



تصویر ۲- تصویر میکروسکوپی مقطع تهیه شده از سنگ آهکهای منطقه مورد مطالعه (XPL).



تصویر ۳- الف) موقعیت گسل امتداد لغز پدید آورندهی دره پارک جنگلی طاق بستان، ب) نمودار گلسرخ‌ی درزه‌های منطقه.

ای آب بر روی سنگ به دو محل دارای جریان آب و لایه مرزی تقسیم می‌شود. جریان آب، آهک حل شده در لایه مرزی را انتقال می‌دهد. لایه مرزی بر روی سطح سنگ راکد بوده و در مدت زمان کوتاهی اشباع می‌گردد. بنابراین انحلال زمانی اتفاق می‌افتد که لایه مرزی در اثر جریان آشفته، غیر اشباع شود (Curl 1966, Ford 1980, Trudgill 1985).

اگر میزان آبدهی ثابت باشد، جریان آب بر روی بخش بالایی یک مقطع محدب، سریع تر است. این امر سبب می‌گردد که ضخامت جریان در این ناحیه نسبت به بخش پایینی (با سرعت جریان کمتر) کمتر شود. بنابراین نوع جریان در بخش بالایی خطی بوده و جریان آشفته شکل نمی‌گیرد. با افزایش ضخامت جریان در بخش پایینی، جریان آشفته ایجاد می‌گردد.

تحت تأثیر برخی عوامل خارجی، انتقال از جریان لایه‌ای به آشفته در بخش بالایی اتفاق می‌افتد. از جمله این عوامل می‌توان به بروز بارندگی اشاره کرد. بر همین اساس همانطور که در تصویر (ب) مشاهده می‌شود، ریلن کارن‌ها در منطقه مورد مطالعه در بخش بالایی پشته‌های موجود در سطوح سنگی، ایجاد شده‌اند.

ریلن کارن‌ها مورفولوژی و الگوی ساده‌ای دارند. آنها ممکن است به صورت مئاندری، شاخه شاخه یا متصل به یکدیگر دیده شوند. بر روی شیب‌های زیاد کانال آنها عمیق تر بوده و به یک اسکالوپ (Scallop) منتهی می‌گردند. طول ریلن کارن‌ها به زاویه شیب، مقدار بارش و دمای محیط بستگی دارد. طول آنها با افزایش دما، بارش و زاویه شیب، افزایش یافته در حالیکه با افزایش ارتفاع سطح، کاهش می‌یابد (Bögli 1980). در منطقه مورد مطالعه، با توجه به ثابت بودن دما و میزان بارش، مورفولوژی ریلن کارن‌ها تحت تاثیر تغییرات شیب بلوک های سنگهای آهکی قرار دارد. تصویر (الف) نمایی از ریلن کارن شکل گرفته بر روی بلوک آهکی را نشان می‌دهد که به دلیل شیب کم بلوک، طول آنها نسبتاً کم است. در حالیکه با افزایش میزان شیب، ریلن کارن‌هایی با طول بیشتر (۲۰ تا ۶۰ سانتی متر) و سطح مقطع V شکل بر روی سنگهای آهکی منطقه مورد مطالعه ایجاد شده اند (تصویر ب).

همانطور که ذکر گردید، ریلن کارن‌ها بر روی سطح شیب در اثر جریان ورقه ای آب گسترش می‌یابند. آنها در مکان هایی که جریان آب به صورت تناوبی آشفته میشود نیز تشکیل می‌گردند. جریان ورقه

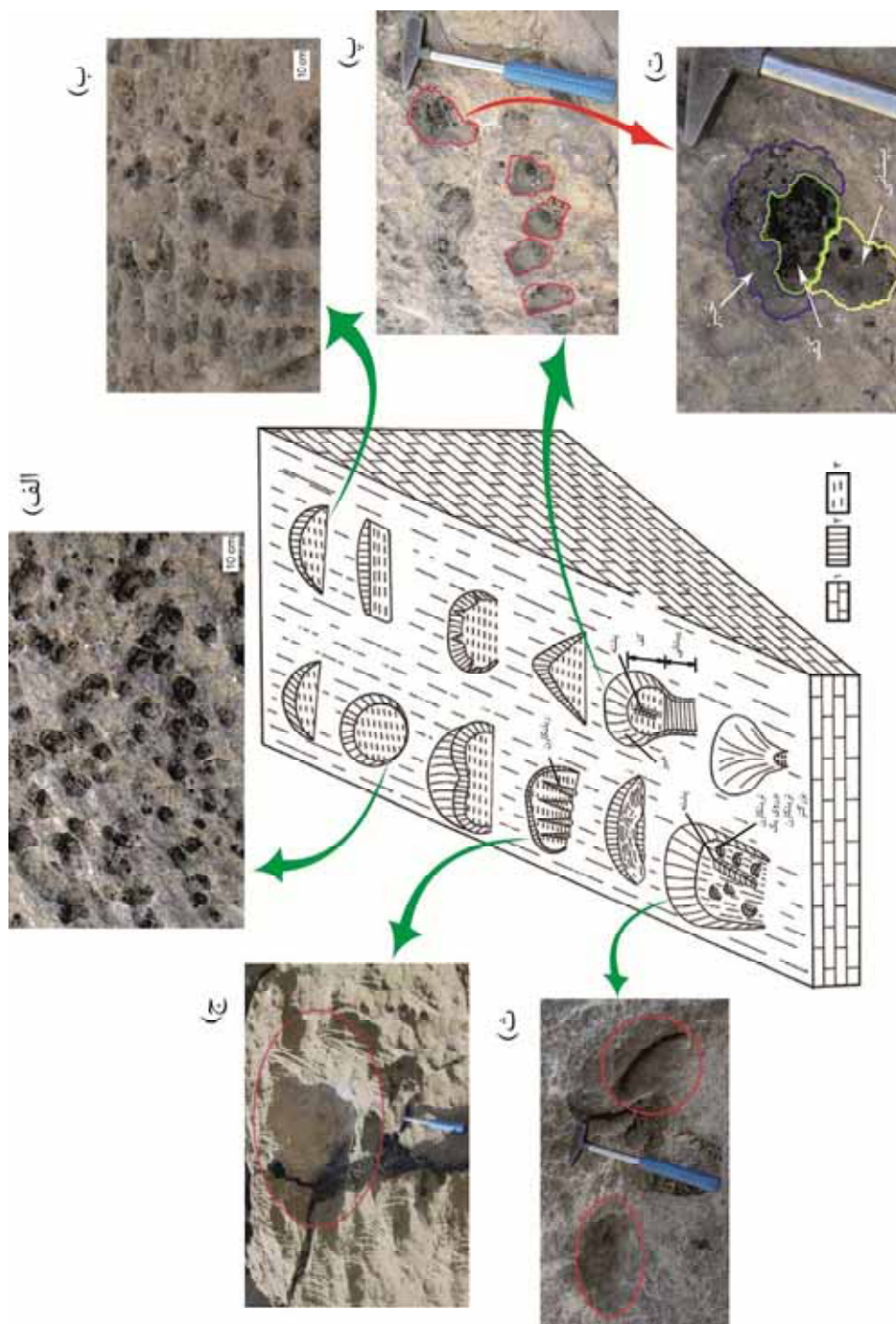


تصویر ۴- الف): ریلن کارن با طول کم که بر روی بلوک آهکی کم شیب شکل گرفته است. ب) افزایش طول ریلن کارن‌ها همراه با افزایش میزان شیب.

۲-۴- تریب کارن (Trittkarren)

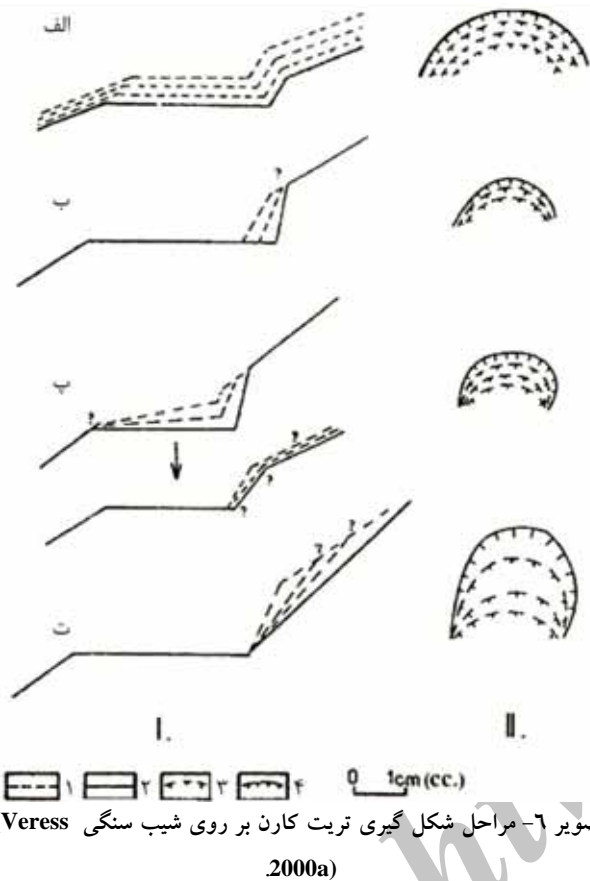
کارن از سه بخش خیز (Riser)، کف (Tread) و پیشانی (Foreground) تشکیل می‌شود (Vincent 1983). بخش خیز موج دار بوده و کف را که مسطح و تقریباً افقی است، احاطه می‌کند (تصویر ۵ت).

تریب کارن‌ها یا کارن‌های پله ای (Step karren) (Werner 1975) و یا اثرات پاشنه‌ای (Heelprintkarren) (Bögli 1980) به صورت گروهی و بر روی پشته‌های شیب‌ها گسترش پیدا می‌کنند. تریب



تصویر ۵- انواع مختلف تریب کارن (Veress & Tóth 2002) و مقایسه آنها با کارنهای منطقه مورد مطالعه. الف) تریب کارن با شکل دایره‌ای و خیز انحنادار، ب) تریب کارن با خیز تند و طویل، پ) تریب کارن با کف طویل، ت) بخش‌های مختلف تشکیل دهنده یک تریب کارن، ث) تشکیل تریب کارن‌های کوچک مقیاس در تریب کارن بزرگتر، ج) تشکیل ریلن کارن در تریب کارن.

مرحله سوم، شدت انحلال در امتداد طول خیز متغیر بوده که این امر سبب طولی‌تر شدن انحناي خیز می‌گردد (تصویر ۶ ج و د). اگر میزان انحلال در سرتاسر خیز یکسان باشد، شکل خیز تغییر نکرده و تنها طول آن افزایش می‌یابد (تصویر ۶ الف).



تصویر ۶- مراحل شکل‌گیری تریت کارن بر روی شیب سنگی (Veress 2000a)

در طی بازدیدهای انجام گرفته از منطقه، تریت کارن‌هایی بر روی دیواره سنگی پشت کتیبه اردشیر اول مشاهده شد (تصویر ۷ الف). همچنین این اشکال بر روی دیواره‌های اطراف کتیبه شاپور سوم نیز قابل مشاهده است (تصویر ۷ ب). با توجه به عدم حفاظت کتیبه اردشیر اول و موقعیت آن که در مسیر جریان آب‌های جاری قرار گرفته، احتمال ایجاد چنین اشکالی بر روی آن وجود دارد.

۳-۴- ریننکارن یا رانل (Rinnenkarren or runnel)

رینن کارن‌ها، کانال‌های انحلالی (رانل‌ها، فلوت‌ها) هستند که به موازات هم ایجاد شده و جهت آنها منطبق بر جهت شیب دامنه سنگی است. بر طبق نظر ورس (Veress 2000a)، بوگلی (Bögli 1980) و فورد و ویلیامز (Ford & Williams 1989)، رینن کارن‌ها چندین دسیمتر عرض و عمق دارند و می‌توانند چندین متر درازا داشته باشند.

تریت کارن‌ها در مکان‌هایی شکل می‌گیرند که شدت انحلال زیاد و جریان آب سطحی می‌باشد (Bögli 1980). بعضی از پژوهشگران معتقدند که در اثر ذوب برف یا بارش باران، آب بر روی سطح شیبدار به صورت یک جریان ورقه‌ای جاری شده و منجر به ایجاد تریت کارن‌ها می‌گردد (Bögli 1980, Veress 2000a, Sweeting 1973). ولی بسیاری از محققین توسعه تریت کارن‌ها را به وجود جریان‌های آشفته نسبت می‌دهند (Vincent 1983, Trudgill 1985). در این مورد شدت انحلال به دلیل افزایش میزان CO₂ ورودی به آب در اثر تلاطم، زیاد می‌شود. با ادامه این فرآیند و ناهموار شدن سطح سنگ در اثر انحلال، شدت فرآیند انحلال افزایش می‌یابد.

عقبه کلی بر این است که تریت کارن‌ها توسط انحلال به وسیله جریان آب ورقه‌ای تغذیه شده در اثر ذوب برف، ایجاد می‌گردند. موارد زیر به اثبات این نظر کمک می‌کند: تریت کارن‌ها در زیر ریلن کارن‌ها و بر روی شیب‌ها توسعه می‌یابند. آنها بر روی تیغه‌های بین رینن کارن‌ها (که تنها در اثر ذوب برف ایجاد می‌شوند) ایجاد می‌گردند.

تشکیل آنها به صورت تجمعی و با تراکم بالا می‌باشد. نویسندگان معتقدند که توسعه تریت کارن‌ها در منطقه مورد مطالعه تحت تاثیر یک جریان ورقه‌ای آشفته می‌باشد. اکثر آنها بوسیله جریان‌های آشفته‌ای شکل گرفته‌اند که هم از طریق ذوب برف و هم از طریق بارش باران ایجاد شده‌اند. همچنین در برخی مناطق، آنها به همراه ریلن کارن‌ها مشاهده نمی‌شوند. بنابراین جریان ورقه‌ای آشفته توسط بارندگی ایجاد نشده است (تصویرهای ۵ الف، ب، پ، ث). از جمله موانع برای ایجاد جریان ورقه‌ای توسط بارش، وجود گسل‌های منطقه است که به عنوان زهکش‌هایی عمل می‌کنند. به این ترتیب می‌توان اظهار کرد که شکل‌گیری تریت کارن‌ها در منطقه مورد مطالعه طی سه مرحله صورت گرفته است:

مرحله اول، یک سطح صاف به علت ذوب برف و جاری شدن آب بر روی سطح شیبدار شکل می‌گیرد. این سطح به عنوان بخشی از کف تریت کارن به حساب می‌آید. مرحله دوم، اگر شیب کم باشد قسمت‌های خیز و کف به طور همزمان و به آرامی شکل می‌گیرند. در این حالت به دلیل وجود جریان لایه‌ای، نرخ انحلال در تمامی سطح تریت کارن یکنواخت خواهد بود (تصویر ۶ الف). بطوریکه شیب کف کاهش یافته و همزمان شیب خیز تندتر می‌شود (تصویر ۶ ب). در مورد شیب‌های تندتر به دلیل افزایش سرعت انحلال، شیب خیز نسبت به حالت قبل به میزان کمتری تند می‌گردد (تصویر ۶ ج و د).

به عنوان یک نتیجه می‌توان گفت که تریت کارن‌ها بر روی این چنین شیب‌هایی نمی‌توانند برای مدت زمان طولانی دوام بیاورند.



تصویر ۷- تریت کارن های شکل گرفته بر روی سنگ آهک در نزدیکی کتیبه های تاریخی طاق بستان.

شیب‌های 30° - 90° ایجاد می گردند. چنین اشکالی در منطقه مورد مطالعه به صورت کانال های تقریباً موازی و بر روی شیب های نسبتاً تند تشکیل شده اند (تصویر ۸).

این عوارض می توانند بر روی دامنه‌های پرشیب‌تر به صورت موازی با هم باشند، اما بر روی شیب‌های آرام‌تر می توانند به صورت کانال‌های اصلی و کانال‌های فرعی به هم پیوسته نیز دیده شوند. بر طبق نظر وگنر (Wagner) (نقل از Veress 2000a)، رینن کارنها بر روی



تصویر ۸- شکل گیری رین کارن بر روی دامنه‌های نسبتاً پر شیب منطقه مورد مطالعه.

۴-۴- واندکارن (وال کارن، وال رائل) (Wandkarren (Wall Karren, Wall Runnels

واندکارن‌ها در نتیجه جریان یافتن آب بر روی شیب‌ها ایجاد می‌شوند (Ford & Williams 1989). واندکارن‌ها بر روی شیب‌های قائم شکل می‌گیرند. آنها با یکدیگر موازی بوده و مقطع عرضی نیمه استوانه‌ای دارند (Bögli 1980). بر طبق نظر پژوهشگران آلمانی، واندکارن‌ها را می‌توان اشکال کارنی مستقل دانست (Bögli 1980) اما در نظر پژوهشگران انگلیسی، این فرم‌ها گونه‌ای از رین کارن‌ها هستند (Ford & Williams 1989). عرض واندکارن‌ها معمولاً بین ۴ تا ۱۲ سانتی‌متر می‌باشد.

با توجه به شکل مقاطع عرضی، واندکارن‌ها به صورت زیر طبقه‌بندی شده‌اند (Veress 2000a):

واندکارن‌های گرایک مانند (Grike-like wandkarren)، دارای لبه‌های تیز و دیواره‌های مسطح هستند. دیواره‌های آنها V شکل می‌باشد.

وانکارن‌های نیم استوانه‌ای (Half-pipe wandkarren) دارای دیواره‌های منحنی هستند. این گونه نیز انواع مختلفی دارد. مقطع عرضی واندکارن‌های نیم استوانه‌ای مشابه یک نیم‌دایره یا یک بیضی است.

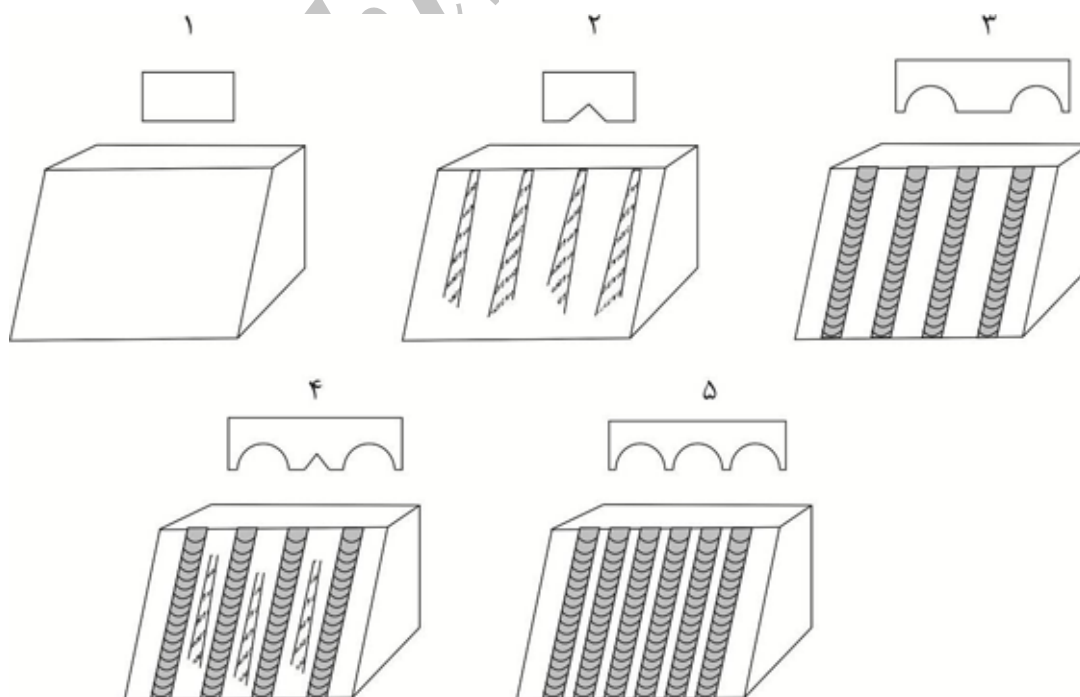
واندکارن‌های نیمه استوانه‌ای در زیر جریان ورقه ای آب که به سمت پائین شیب جریان دارد توسعه می‌یابند. مقطع عرضی آنها که مشخص کننده شکل و تراکم آنهاست، این موضوع را ثابت می‌کند. هنگامی که سنگ بستر با خاک پوشیده شده، احتمال شکل گیری واندکارن‌های نیم استوانه‌ای کمتر می‌شود زیرا خاک می‌تواند آب باران را ذخیره کند. آب‌های حاصل از ذوب برف‌ها نیز نقش مهمی در توسعه این گونه واندکارن ایفا می‌کنند. در مقابل، واندکارن‌های گرایک مانند یا واندکارن‌های نوع رینن (Rinnen-type wandkarren) در زیر جویبارها توسعه می‌یابد و تراکم اندک آنها این موضوع را تایید می‌کند.

در طی بازدیدهای صحرایی مشخص گردید که واندکارن‌های موجود در منطقه مورد مطالعه از نوع نیم استوانه‌ای هستند (تصویر ۹). مراحل شکل گیری این نوع از کارن‌ها در تصویر (۱۰) ارائه شده است. در ابتدا سطحی سنگی با شیب زیاد و نسبتاً هموار در معرض جریان ورقه ای آب ناشی از ذوب برف یا بارش باران قرار گرفته (تصویر ۱۰الف) و به مرور بر روی آن شیارهای V شکل و کم عمق ایجاد می‌شود (تصویر ۱۰ب). در مرحله بعد با ادامه جریان آب، مقطع شیارها عرضی تر شده و از V شکل به U شکل تبدیل می‌شود (تصویر ۱۰پ). در این وضعیت فاصله بین نیم استوانه‌ها زیاد بوده و پشته‌های بین آنها مسطح هستند. با ادامه جریان آب، همراه با عمیق تر شدن شیارهای

قدیمی، شیارهای جدیدی نیز بر روی پشته‌های بین نیم استوانه‌ها ایجاد می‌گردند (تصویر ۱۰). در نهایت با عریض شدن این شیارهای سنگ شکل می‌گیرد (تصویر ۱۰). جدید پشته‌ها از بین رفته و در بین نیم استوانه‌ها تیغه‌های نازکی از



تصویر ۹- واند کارن شکل گرفته بر روی دیواره یک بلوک سنگی آهکی (به اختلاف عمق و پهنای شیارها توجه شود).



تصویر ۱۰- مراحل شکل‌گیری واندکارن‌های در منطقه مورد مطالعه.

۴-۵- کارن‌های مفره ای (Karren cavity)

شوند (تصویر ۱۱). این فرآیند ممکن است بطور مستقل یا در ارتباط با انحلال سطحی، رخ دهد. کارن‌های حفره‌ای ممکن است همراه با سایر اشکال کارن مشاهده شوند. این مکانیسم در منطقه مورد مطالعه سبب پیدایش اشکال حفره‌ای در سنگ آهک‌ها گردیده است (تصویر ۱۲).

کارن‌های حفره‌ای عمدتاً نامنظم بوده و شکل و اندازه آنها متغیر است. این اشکال در اثر نشست آب ایجاد می‌گردند. بطوریکه در مرحله اول نشست آب سبب ایجاد یک شبکه ریز ترک شده و سپس با افزایش جریان آب از درون این شبکه، ریز ترک‌ها به حفرات تبدیل می‌-



تصویر ۱۱- نحوه شکل‌گیری کارن‌های حفره‌ای در امتداد درزه‌ها و شکستگی‌ها.



تصویر ۱۲- کارن‌های حفره‌ای مشاهده شده در منطقه مورد مطالعه.

۵- نتیجه‌گیری و پیشنهادات

کارن‌ها با مورفولوژی خود جریان آبهای سطحی را تحت تأثیر قرار داده و مسیر آنها را کنترل می‌کنند. برای مثال واند کارن‌های موجود در منطقه تعیین‌کننده مسیر جریان آب می‌باشند. از طرف دیگر کارن‌ها با تمرکز آبهای سطحی زمینه را برای نفوذ آنها به زمین فراهم می‌سازند. با توجه به فقدان پوشش گیاهی گسترده و خاک‌های برج که مانع از تشکیل واندکارن‌های نیم استوانه‌ای می‌شوند و نیز آب و هوای منطقه

تنوع کارن‌ها ناشی از تأثیر همزمان عوامل ذاتی و محیطی و با توجه به شدت و نقش غالب هر کدام از عوامل یاد شده می‌باشد. کارن‌ها با ایجاد شیارها و حفره‌هایی در سطح سنگها مقاومت آنها را در برابر عوامل مورفوزنز کاهش می‌دهند و از این طریق زمینه را برای فرسایش و متلاشی شدن آنها فراهم می‌سازند.

Gines, A., 1996, "Quantitative data as a base for the morphometrical definition of rillenkarren features found on limestones, (In) Karren landforms, (eds. J.J. Fornós and A. Gines)", *Universitat de les IllesBalears, Palma de Mallorca*, 177-191 pp.

Gines, A., 2004, "Karren, (In) Encyclopedia of caves and Karst Sciencia, (ed. J. Gunn)", *Taylor and Francis, New York/London*, 430-433 pp.

Torabi-Kaveh, M., Heidari, M. & Miri, M., 2012, "Karstic features in gypsum of Gachsaran Formation (case study; Chamshir Dam reservoir, Iran)", *Carbonates Evaporites*, 27:291-297.

Mottershead, D. N., 1996, "Some morphological properties of solution flutes (Rillenkarren) at Lluç, Mallorca, (In) Karren landforms (eds. J.J. Fornós and A. Gines)", *Universitat de les IllesBalears, Palma de Mallorca*, 225-238 pp.

Stöcklin, J., 1968, "Structural history and tectonics of Iran; a review", *American Association of Petroleum Geologists Bulletin*, 52:1229-1285.

Sweeting, M. M., 1973, "Karst landforms", *Macmillan, London*, 362 p.

Trudgill, S. T., 1985, "Limestone geomorphology", *Longman, New York*, 196 p.

Veress, M., 2000a, "The main types of karren development of limestone surface without soil covering", *Karsztfejlődés IV. BDF Természetföldrajzi Tanszék, Szombathely*, 7-30 pp.

Vincent, P., 1996, "Rillenkarren in the British Isles", *Zeits f Geomorph*, 40:487-497.

Vincent, P. J., 1983, "The morphology and morphometry of some arctic Trittkarren", *Zeits f Geomorph*, 27:205-222.

Vincent, P. J., 1983, "The morphology and morphometry of some arctic Trittkarren", *Zeits f Geomorph*, 27:205-222.

Werner, E., 1975, "Soluation of calcium carbonate and the formation of karren", *Cave Geology*, 1:3-28.

White, B. W., 1988, "Geomorphology and hydrology of Karst terrains", *Oxford University Press, Oxford*, 464 p.
www.kermanshahmet.ir

مورد مطالعه، می‌توان تشکیل واندکارنها را به جریان آب حاصل از ذوب برف‌ها نسبت داد. این جریان آب در شیب‌های آرام‌تر باعث ایجاد رینن‌کارنها شده و در شیب‌های تند واندکارنها نیمه استوانه ای را به وجود آورده است.

با توجه به اینکه رخداد اشکال کارستی مانند کارن می‌تواند خطری بالقوه برای تخریب کتیبه‌های تاریخی طاق بستان به حساب آید، لزوم انجام اقدامات پیشگیرانه در این راستا امری ضروری می‌باشد. پیشنهاد می‌شود که با ایجاد کانال‌های انحراف آب در بالادست کتیبه‌های مذکور، مسیر جریان آب را تغییر داده و از تماس آب جاری با کتیبه‌ها جلوگیری به عمل آید.

مراجع

- احمدی، حسن، ۱۳۷۸**، "ژئومورفولوژی کاربردی"، انتشارات دانشگاه تهران، جلد اول، چاپ دوم.
- قبادی، محمدحسین، عبدی لر، یاسین، محبی، یزدان، ۱۳۹۰**، "اهمیت شناخت خصوصیات ژئومورفولوژیکی، سنگ شناسی و فیزیکی سنگهای کربناته، جهت ارزیابی توسعه کارست در منطقه نهاوند"، فصلنامه زمین شناسی کاربردی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، سال ۷ (۴): ۳۱۰-۲۹۹.
- کریمی باوندپور، علی، ۱۳۷۸**، "نقشه زمین شناسی ورقه ۱:۱۰۰۰۰۰ کرمانشاه"، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی ایران.
- کریمی وردنجانی، حسین، ۱۳۸۹**، "درآمدی بر توسعه کارست در منطقه جنوب غرب ایران"، نخستین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی منابع آب ایران، اداره آب منطقه ای کرمانشاه.
- ملکی، امجد، ۱۳۹۲**، "بررسی عوامل و شرایط درونی تخریب کتیبه بیستون کرمانشاه با استفاده از دستگاه رادار"، مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، سال ۲۴، پیاپی ۴۹، شماره ۱.
- Berberian, M., 1995**, "Master blind thrust faults hidden under the Zagros folds: active basement tectonics and surface morphotectonics", *Tectonophysics, Vol. 241:193-224*.
- Bögli, A., 1980**, "Karst hydrology and physical speleology", *Springer, Berlin*, 291 p.
- Chorley, R. J., 1962**, "Geomorphology and general systems theory", *United States Geological Survey Professional Paper*, 500-B.
- Curl, R. L., 1966**, "Scallops and flutes", *Trans Cave Res Group Great Britain*, 7:121-160.
- Dunham, R. J., 1962**, "Classification of carbonate rocks according to depositional texture, (In) Classification of carbonate rocks (eds. W.E. Ham)", *American Association of Petroleum Geologists Memoir*, 108-121.
- Ford, D. C., 1980**, "Threshold and limit effects in karst geomorphology, (In) (eds. D.R. Coates and J.D. Vitek)", *Thresholds in geomorphology, George Allen & Unwin, U.K.*, 345-362.
- Ford, D. C. & Williams, P. W., 1989**, "Karst geomorphology and hydrology", *Unwin Hyman, London*, 601 p.